

Lobe i mange Stykker og sige, at det er en Række af forskjellige Lobe. Her gjælder det en Sag, det kunde føres meget vidt, naar man gjorde det gjældende med Hensyn til andre Sager. Naar vi altsaa nu optoge Hr. Vilja, og Landstthinget ikke optog ham, kunde Rongen da stadfæste Loven og sige: Ja, denne ene Lov om Vilja stadfæstes ikke, men de andre blive derimod stadfæstede? Vi maa gaa en af to Veie: Enten maa hver Person tages for sig, eller ogsaa maa man samle de forskjellige Personer i een eneste Lov, som er og bliver den eneste Lov, som maa vedtages enslydende af begge Thing og kun kan saaledes stadfæstes eller forkastes af Hs. Maj. Rongen. I denne Henseende kan jeg ikke slutte mig til den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns Iste Valgkreds (Nimestad). — Hvad imidlertid Sagen i sig selv angaar, da skjønner jeg ikke, at der er Anledning for Thinget til at tiltræde Vædringsforslaget. Man er gaaet ud fra, at den, som skal have Indfødsret, skal anbefales af Byraadet. Kan nu denne Mand siges at være anbefalet af Byraadet? Det er dog i høieste Grad uegentligt, nemlig naar vi tale her sammen som jevne Borgere og ikke sætte os paa juridiske Spidsfindigheders Standpunkt. Der er modt af Byraadets 8 Medlemmer 5 Medlemmer! Af disse 5 erklære de 3, at de ikke ville anbefale ham, og kun de 2 erklære, at de ville anbefale ham. Er han saa anbefalet af Byraadet eller ikke? (Udfrydelse). De 2 stemte ikke! Ja, men de sagde, at de ville ikke anbefale ham (Modsigelse). Der staar ikke det Udtryk, at de ikke ville deltage i Afstemningen, men der staar, at de ikke ville anbefale Andragendet. Det kan være, at, naar man lægger parlamentariske Regler til Grund, man da kan komme til et andet Resultat, det vil jeg ikke bestride. Men naar vi spørge ganske simpelt: Har der blandt de 5 Medlemmer været Flertal for Anbefaling af Andragendet? og naar der saa kun er 2, der anbefale, saa strider det mod vor jevne og sunde Opfattelse at sige, at der har været Flertal for at anbefale ham. Efter mit Skøn gaar det ikke an. Det gjælder jo her om at lære at kjende Byraadets virkelige Mening og ikke om at hænge os i lidt forskjelligartet brugte Udtryk. Byfogden har jo opfattet det paa den Maade, at der ikke var noget Flertal for at anbefale det. Senere efter kommer Byraadet fuldstændig sammen og fandt sig ikke foranlediget til at foretage noget Videre i denne Sag. Det stadfæster altsaa min Opfattelse. Min Opfattelse er, naar man spørger om: Har denne Mand Anbefaling fra Byraadets Flertal? Nei, det har

han ikke. Spørgsmaalet er dernæst, om man skulde gaa et saa extraordinært Skridt som her, at indsætte ham ved Folkethingets Beslutning. Jeg vil ikke sælde nogen streng Dom paa nogen Maade over Manden, navnlig efter hvad den høitagtede Indenrigsminister, som jo maa kjende sine Værts-husholdere, yttrede, men det er dog underligt, om man skal stille ham op som en Helt, under hvis Banner Folkethinget vil føre en konstitutionel Kamp. Dertil synes jeg ikke, han egner sig. Det synes mig, at, naar det er oplyst — og det vil dog vist utvivlsomt ikke kunne negtes, selv om man nu anser det for at høre til hans Mæring — at Manden er noget for stærkt tilbøielig til de stærke Drifte, er det dog underligt, at man stiller ham op paa en saadan Bestal, at vi her skulde have en konstitutionel Konflikt om, hvorvidt han skal have Indfødsret eller ikke Indfødsret. Det forekommer mig, at Thinget ligesom lider Noget ved saadan aldeles ikke at bryde sig om den Ting. "Det gjør ikke Noget, lidt forfalden, hvad gjør det?" Alt sælde en saadan Dom, tror jeg ikke er heldigt for Folkethinget. De Tanker, som udgaa herfra, indvirke paa Befolkningen, og det kan ikke Andet end udøve en skadelig Indflydelse paa Befolkningen, naar det siges: Det gjør ikke Noget, at en Mand er lidt forfalden; derfor kan han være en meget hæderlig Mand, der nok kan fortjene Indfødsret.

Der er dernæst en anden Omstændighed, vi maa tage i Betragtning. Vi ere jo rigtige, ægte Frihedsvener, som her sidde; vi ville altsaa ikke forstaa Friheden paa den Maade, at vi ville sætte vor Billie igjennem, men vi ville have, at alle Andre ogsaa skulle have samme Ret eller Frihed til at sætte deres Billie igjennem. Ved nu at knytte et saadant Vædringsforslag til denne Lov, ville vi udøve en Tvang paa det andet Thing, hvis det ikke er enigt med os. Vi ville sige: "Enten maa Du kaste alle de Andre, som Du har ment skulle have Indfødsret, overbord, eller ogsaa tage denne noget forfaldne Værts-husholder op med". Det er denne Tvang, vi ville udøve paa det andet Thing, og denne Tvang indgaa vi aldeles, og Enhver beholder sin fri Billie, hvis det ærede Udvalg vilde beslutte sig til at tage sit Vædringsforslag tilbage og fremkomme med et særligt Lovforslag om Hr. Vilja; saa vilde baade Regjering og Landstthinget og vi selv beholde den fulde Frihed og Ingen lide nogen Tvang. Det forekommer mig altsaa, at der ikke er nogen Anledning for Thinget til at følge det ærede Udvalg i dette Vædringsforslag. Jeg skal kun tilføie, at efter mit Skøn falder der ikke